

844A

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIEN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18e JAARGANG 8 FEBRUARI 1946 4 BLZ. No. 11

REDACTIONEEL

B.L.

26 pagina's over, geen hoofdletters, nemen teveel plaats in, minder mededelingen en slechts urgente stoepjes, inzendingen worden niet meer geaccepteerd, dat had u niet gedacht hé? daar staat u van te kijken, nietwaar? gisteren had u nog het plan om een stukje in te zenden; maar nu is uw kans verkeken, en dat is maar goed ook! de h.r. b.b.h.h. wil a.s. ir's die t.g.v. s.s.t.t. de spieg. o.i. afl. de zgn. a.h.w. art. v/d red. p.o.d., van de a.u.s. nieuw gea.m.d.g aan s.s.r. 34 pr. ex. sturen en de b.m. van h.h. Sp. red. niet door het sl. sl.; ergo: dit is de taal waarin wij in den vervolge de spiegel moeten zetten. b.c.d. zullen wij het ongelooflijk wis en waarachtig wel presteeren, en zonder u en mét afkortingen onze d.i. de spiegel van de red., b.m. elke vrijdag in uw bus laten deponeren.

Gesprek met U. 1)

(Door omstandigheden buiten mijn schuld ontaardt dit gesprek in een driespraak, of beter gezegd in twee twee tweespraken).
Opgedragen aan P. H. S. T.

I.

„Dag jongeman!”
„Dag... uh... uh... dag meneer!” 2)
„Zeg maar gerust”
„Hoe... wat?”
„!”
„?”
„Juist. De kwestie waarover ik het met je hebben wilde is dat mijn hoofdje

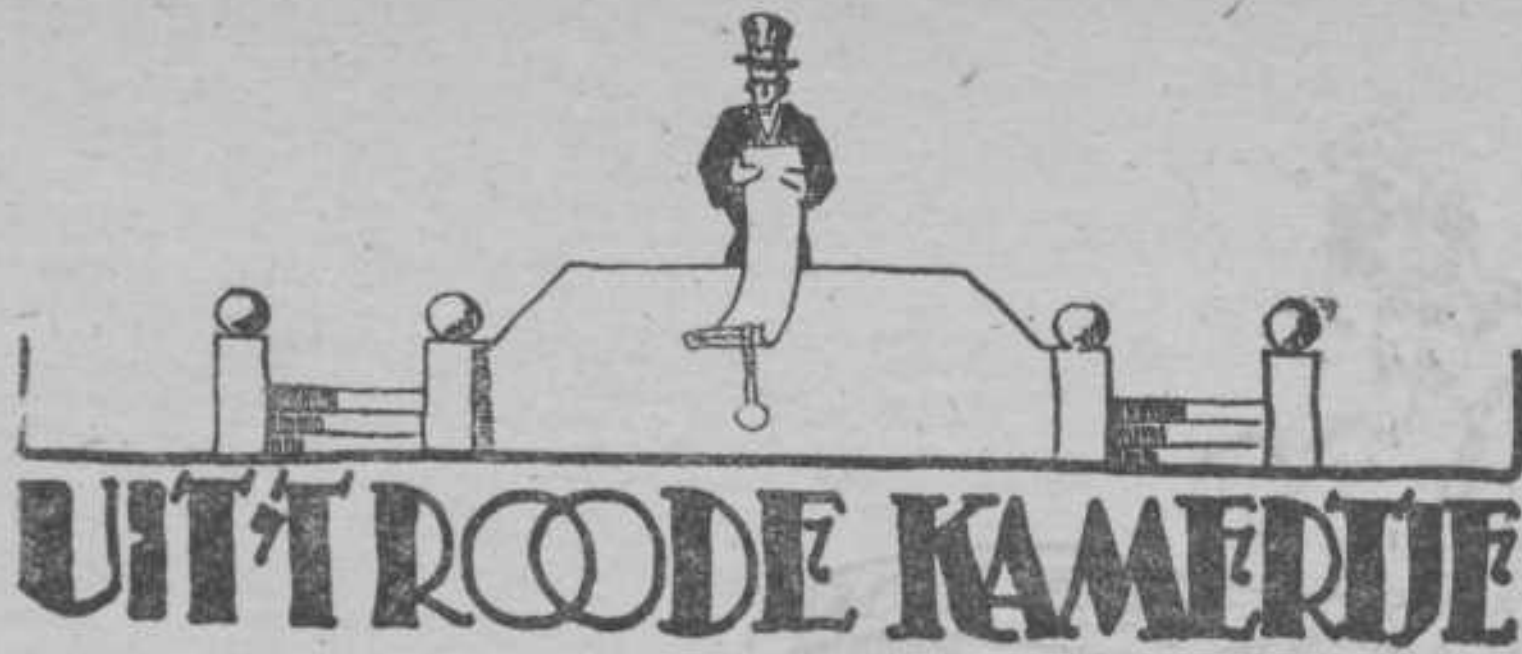
„Zegt U maar gerust hoofd!”

„Nu moet je niet zoo ad rem probeeren te zijn want 't gaat niet over mijn hoofd, maar over mijn hoofdje: Gesprekken”.
„Hoe... wat?”
„Nu had je eens zoo slim moeten zijn!”
„Hoezoo?”
„Kijk, boven deze kolom zie je twee mannetjes en een hondje, die op het woord „Gesprekken” staan; dat nu is mijn hoofdje”.
„O!”
„19 Januari nu is dit in de Senaatsspiegel wederrechtelijk door een ander misbruikt”.
„Ja maar daar kan ik toch niets aan doen, ik heb het trouwens niet gezien ook”.
„Dat is het juist, je hebt amper gemerkt dat er een rood nummer is uitgegeven, je hebt 't nauwelijks gelezen, je weet niet eens goed wat „De Spiegel” eigenlijk is, je hebt niet eens gemerkt, dat er allerlei smakelijke hoofdjes in voorkomen, dat er in 't Senaatsnummer een „Jammerklacht” stond, „'t Boompje”, het kopje van „Verlofgang” en dat mijn hoofdje „Gesprekken” misbruikt is...”
„Ja maar dat heb ik toch niet...”
„Had jij 't maar gedaan!”
„Ja maar dan was je zeker nog...”
„Natuurlijk!”
„Nou, dan is 't toch...”
„Nee!”
„Ik begrijp je niet!”
„Maar ik zal het je laten begrijpen, de eerst volgende keer dat je het weer waagt „Gesprekken” te lezen.”
„O...!”
„Dag!”

II.

.....„Gunst, dat spijt me, ik had je glad over het 't hoofd gezien.”
„Poe... dat zal wel!”
„Geloof je me niet?”
„Nee, ik geloof niet dat jij mij ooit over 't hoofd zou zien...”
„Nou... zoo dik ben je heusch niet!”
„Dat zou je wel willen.”
„Wel nee, zoo ben je veel aardiger.”
„Dat zal wel?”
„Wis en waarachtig!”
„Maar waarom zag je me dan over 't hoofd?”
„Nu, om je de waarheid te zeggen; ik zag je niet over 't hoofd, ik hoopte alleen dat je dit stukje zou gaan lezen.”
„Waarom?”
„Wel, dan zou ik eens echt gezellig met je kunnen praten en zoo...”
„Nu, dan heb je je zin!”
„Ja, die krijg ik altijd.”
„Wat, je zin?”
„Ja?”
„Pffff, dat zal wel.”
„Heusch.”
„En waar heb je nu dan je zin in?”

(Vervolg op pag. 2, 1e kolom onderaan)

Corpsvergadering op Dinsdag 12 Februari te 19.30 uur op de Bibliotheek der Societeit „Phoenix“.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen
3. Goedkeuring besluiten A.S.V.
4. Bespreking van de plannen voor de viering van een reunie op 23 Maart a.s. en de viering van het 700-jarig bestaan der stad Delft.
5. Status Prinsenhof.
6. Rondvraag.
7. Sluitting.

Namens den Senaat,
W. H. VERLOOP, Secretaris.

In verband met de viering van het 700-jarig bestaan der stad Delft in de maand Mei van dit jaar, heeft de Senaat besloten een prijsvraag uit te schrijven, waarin de leden zich uit kunnen spreken over hun ideeën, op welke wijze het Delftsch Studenten Corps aan deze viering zal kunnen deelnemen. Schriftelijke inzendingen worden door den Senaat ingewacht tot 1 Maart a.s. De beste inzending zal beloond worden met een kruik genever. Tenslotte wenscht de Senaat er de nadruk op te leggen, dat alleen plannen, waarbij de financieele offers klein blijven, in aanmerking kunnen komen.

Namens den Senaat,
W. H. VERLOOP, Secretaris.

Op 4 Februari werden geinaugureerd tot lid van het Delftsch Studenten Corps de Heeren:

W. C. A. van As; H. L. Asser; F. W. Blase; J. H. Bockmeule; M. Bongard; W. Brandsteder; P. Breuning; J. C. Burlage; M. J. Cuperus; J. M. Dirkzwager; M. M. Duintjer; W. F. Dijkstra; J. Esmeyer; D. Flemming; C. Fuhri Snethlage; P. F. Geerkens Both; B. C. te Groen; M. Groenhart; P. Grimbeldu Bois; J. Gruppelaar; A. Hadjidakis; P. C. van Ham; J. F. T. van Heemskerck Veeckens; R. S. Hermanides P. Heystek; J. M. Holst; J. Hueting; J. B. S. Huizing; A. F. Kortenhorst; B. F. Kranz; S. G. van der Kreeft; J. L. C. de Lygny; G. H. A. Maaskant; J. W. F. Marrenga; H. F. Mertens; H. H. van der Meyden; M. Meyer; C. de Pater; J. P. L. Petri; J. Pijpker; M. C. Quist; J. J. Richters; J. Ph. A. Roelvink; M. M. Rutgers van der Loeff; R. L. Schierbeek; J. D. Schoute; W. A. van der Scheer; E. Smit; J. P. Snouck Henckemans; H. J. Snoep; G. B. J. Sorgdrager; G. J. Steenbeek; J. Sterel C. P. Veen; G. A. van der Velde; P. de Vos; A. Wijers G. J. M. Eijsbouts; F. P. C. Evers; L. J. van Loon; P. W. C. Philipse; M. J. Portegies; T. Langhout.

„In Wel verdomme, heb ik jou niet gezegd dat je deze kolom niet meer mocht lezen? Wat ik hier met haar te bespreken heb gaat jou heelemaal niets aan, stuk verdriet. Donder op Sorry, dat was nu een van die tegenwoordige studenten, die schijnen geen greintje beschaving meer te bezitten. Je zal zien dat hij toch nog doorleest! Weet je wat, schrijf me maar waar en wanneer we zullen afspreken, die rotzak heeft er tenlotte niets mee te maken, dag!“

¹⁾ Hier bent U U, d.w.z. U is geen afkorting van Uilenspiegel, Tijn of Urkema, J. B. van; U is hier een persoonlijkvoornaamwoord, 2de persoon enkelvoud, beleefdheidsvorm, dus U die dit leest bent U!

²⁾ Wanneer U het volgende terug zou zeggen: verontwaardigd: „Ik ben toch geen jongeman, zie je dat niet eens?“ moet U deel I van dit gesprek overslaan en slechts deel II lezen, dat uitsluitend voor meisjes bestemd is.

REPETITOREN

Dr ir C. J. D. M.
Verhagen n.i
Botaniestraat 30, Delft
Repeteert en tenteert
NATUURKUNDE

Ir O. L. Donker
v. Leeuwenhoeksingel 40,
Delft.
Wiskunde, Natuurkunde,
Mechanica, Electro-
techniek B.C.

Mijne Heeren Redacteuren,

Ongetwijfeld kent U periodieken met bijlagen. Wij kennen deze thans ook, al is de kennismaking zeer onaangenaam geweest

Een bijlage houdt steeds een verborgen zonde van de Redactie in. De eene keer is zij benut voor een inferieure reclame, andermaal voor geschrijf van laakbare kwaliteit dat men liever niet in een verband ziet met de inhoud van de uitgave. „Tja“, denkt de Redactie, „het brengt de riskante financieele positie weer wat op peil“. Zij ziet echter niet dat zij hiermede blindelings een deel van haar reputatie verkoopt.....

Met U, mijne heeren, is het nog erger gesteld. U verkoopt niet alleen Uw reputatie, maar verpand daarbij zelfs Uw ziel en zaligheid. U colporteert voor den Duivel!

Wat was namelijk de inhoud van de bijlage in het Tooneelnummer? Aan de eene zijde, onder het hoofd „SPIEGEL“, speculeert U op ledigheid onder Uw lezers. U hebt het ontstaan van ledige oogenblikken aantrekkelijk trachten te maken door een vernuftig spel met pen en potlood.

Verder hebben wij niet gelezen. Want wanneer ons ridders een pijnlijke situatie dreigt, weten wij deze op galante wijze te pareeren met groeiende welsprekendheid..... en de drinkbeker slaan wij slechts om over de tong.

Hoe verbazend was echter onze toorn bij het zien van de keerzijde! Hier staat U een spiksplintergroen gezelschap toe, een doodgevone aankondiging te tooien met een sierlijke letter en daarbij het blazen van ons roemruchte, uit de grijze oudheid stammende gezelschap te gebruiken om hun profane gereutel een schijn van waardigheid te geven.

Deze gebeurtenis, mijne heeren — want gij allen bent als samenstellers verantwoordelijk voor hetgeen onder Uw oog en handen tot stand kwam — is door U niet met pen en potlood te verzoenen. Hier moet een lans gebroken worden.

Daartoe werpen wij U thans de handschoen toe. Zes onzer jongste kampvechters dagen U uit tot een wapengang op Vrijdag 22 Februari e.k., te middernacht. Als wapen is gekozen het vat. Het tooneel van den strijd zal zijn de Societeit Phoenix.

DIE RIDDERS VAN
DE KOFFYEVLAGH

Van een jongetje, dat een man wilde zijn.

Er was eens een jongetje, dat alleen maar een Vader had. Zijn Moeder was reeds lang geleden gestorven en broertjes of zusjes had het niet. Maar dat was niet erg, want het woonde in een heel groot huis en het mocht van zijn Vader alles doen, zoodat er dikwijls vriendjes op bezoek kwamen en dan speelden ze krijgertje in de lange, breede gangen en verstoppertje in het trappenhuis en dan hadden ze altijd verschrikkelijk veel plezier.

En dat kon allemaal zoo zijn, omdat de Vader van het jongetje erg veel van zijn zoontje hield en alles altijd goed vond en soms zelf meedeed met stoeien. Maar als het jongetje stout was en iets deed, wat niet mocht, dan kon zijn Vader soms erg boos worden en het gebeurde dikwijls, dat het jongetje dan een pak op zijn broekje kreeg.

Op zekeren dag werd Vader ziek en moest maanden lang het bed houden. Dat vond het jongetje erg vervelend, want het hield erg veel van zijn Vader. Maar ook kon het voorloopig niet meer met zijn vriendjes in de gangen spelen en naar hartelust herrie schoppen, want dat maakte teveel lawaai voor Vader.

Zoo gebeurde het dus, dat het jongetje nu maar buiten of bij zijn vriendjes ging spelen en daarbij scheen het zich in het bijzonder aangetrokken te voelen door een van zijn kornuitjes, die altijd heel gevaarlijke spelletjes wist te bedenken. Dat vond het jongetje erg prachtig, want het was zelf erg timide. En het praatte ook dikwijls met zijn vriendje, omdat het dacht, dat het iets van hem leeren kon. Maar het begreep niet, dat het vriendje niet een van zijn beste kameraadjes was, zoodat het bezig was, overal verkeerde ideeën over te krijgen. Want zijn kameraadje vertelde hem bijvoorbeeld, dat het heel goed is voor een klein jongetje, om zijn eigen weg te durven gaan, en dat hij zich er niets van aan moet iets gaan doen, dat verkeerd genoemd wordt. En vooral, trekken, als ouderen hem iets verbieden. Dan moet hij juist iets gaan doen dat verkeerd genoemd wordt. En vooral als je door je ouders gestraft wordt, moet je dadelijk daarop weer kattedwaad verzinnen, en zeker, als ze je geslagen hebben. Het kwam toch zeker niet te pas, dat kinderen geslagen werden?

En toen het jongetje een tijd lang naar die theorieën geluisterd had, geloofde hij het tenslotte ook, en nam zich voor, zijn onafhankelijkheid als knaap te verdedigen.

Zoo gebeurde het dus, dat zijn Vader na eenigen tijd weer beter geworden was en zijn zoontje op een goeden dag een draai om zijn ooren gaf, omdat het stout geweest was. En het jongetje trok toen het kleed van de tafel met alles, wat erop stond, zoodat het ontbijtservies in gruzelementen op den grond viel.

Want de naam van het kameraadje was: Jippie-Jap.

B. DE BRUYN.

HELLEDANS

Hoofdstuk III.

De dans tot elkander.

Inhoud van het voorafgaande.

(Een zekere Jasper en Aquarel, waaromtrent ons de kronieken spreken — het bekende geval van de „helledans” zooals in de periodieken uit dien tijd staat — hebben met elkander kennis gemaakt in een café'taria en zij blijken het eens te zijn. Over wat?)

Het is altijd bijzonder moeilijk te reconstrueeren hoe iets zich exact heeft toegedragen. Tot welke bronnen zal men zich wenden? Welke zijn absoluut betrouwbaar? Trouwens, wie weet er eigenlijk wat er omgaat in den geest van een ander? Weten de menschen ZELF wel, wat er achter de schermen van hun eigen ik is?

Ik hen dus maar afgegaan op de verhalen van vrienden van Jasper en Aquarel. Daar is dan allereerst het bericht, dat er groote activiteit uitging van twee — tot nu toe onbekende — leden van de stadsgemeenschap. Er werd veel gepraat door groepjes menschen met Aquarel en op marktdag zag men hem heftig gesticuleeren, soms zwaaide hij met de vuist. Jasper daarentegen zag men zich bewegen in deftiger kringen, op soirées, jours en tea's, waar hij zich listig toegang wist te verschaffen, op societeiten, en, vooral, in danszalen. Hier werd hij gesignaleerd, steeds alleen gezeten aan een tafeltje langs den dansvloer, steeds met een glaasje advocaat voor zich en met een rimpel in het voorhoofd. Andere gegevens spreken weer van zijn manier om met een plotselinge beweging een notitieboekje te trekken en daarop in koorstachtige haast eenige aantekeningen te maken. Onderwijl werd er door eenige philatelisten opgemerkt, dat zijn zaak dikwijls was gesloten en het merkwaardigste bericht komt van een kelner, die hem op een tooneelbal advocaat bracht, en daarbij toevallig een blik over zijn schouder wierp. Het betrof hier een tekening op een velletje postpapier van 10 × 10, een paar krabbels in symmetrie, wat meisjesbeenen, bloemen, muzieknoden en een groote rozet.

Hoofdstuk IV

Moeite en succes.

Lieve ouders,

Uit uw vorige brieven meende ik op te moeten maken, dat U zich wel bezorgd over mij begon te maken omdat ik U in lang niet meer berichtte over eenig tenamen of examen, dat ik behaalde. Maakt U zich evenwel over mij geen zorgen want ik ben op het moment bezig met iets geweldigs, dat voor eenigen tijd al mijn tijd en moeite opeischt. Maar het is de moeite waard en de tijd, die ik er aan besteed, is niet vergooid.

Later meer, want daar wordt net gebeld en mijnheer Jasper komt mij ophalen voor de tocht naar Ruardi. Gelukkig dat die Aquarel er ook bij is, dat is zoo'n grappenmaker; vertelde ik U al van zijn geruite smoking? Hij zegt, dat wij ons tegenwoordig veel te saai kleeden; er zijn zelfs professoren, die dat erkennen moeten.

Uw geliefde zoon Arie.

(Wordt vervolgd)

— U, ja U!, hebt U al een Almanak '46? Bent U Corpslid? Wat doet U eigenlijk hier??

— Pedon Mneer, ik begreep U niet zoo gauw, ik kom hier alleen maar een pakje afgeven....

Ja lezer, zooiets kan gebeuren wanneer je in de Societeit ronddooft en op de eerste vraag telkenmale: WATTE? — te hooren krijgt.

Het Roode Boek, wien zeggen deze woorden wat? Almanak, wie geraakt nog in gloed bij het vernemen dezer syllaben? Is het niet diep treurig dat zoo weinig zich noemende Corpsleden kennis hebben genomen van den inhoud van het laatste product der Commissie tot Redactie? Dit product der ouderen, dit stuk Corpstraditie, dat juist een ieder als brood zou moeten begeeren!; het raakt hen niet. Zeer velen onder hen zijn niet eens in het bezit eener Almanak.

De Commissie tot Redactie, die voortdurend wordt lastig gevallen door begeerige leden van het Prinsenhof, heeft echter besloten geen Almanakken meer te verdoen aan dergelijke lieden. De actieve Corpsleden echter, op wie niets te zeggen is, die door omstandigheden nog geen Almanak '46 bezitten, kunnen vanaf heden bij Boekhandel „Academia" gedurende één week nog een exemplaar halen. De leden van het D.S.C. die niet tot bovengenoemde categorie behooren en het lef hebben zich zonder persoonlijke toestemming der Commissie tot Redactie een Almanak toe te eigenen, zal deze worden afgenomen.

Ook ten aanzien van het „kleine" roode boekje koestert de Commissie tot Redactie het plan alleen actieve Corpsleden te vermelden. Wanneer U zich daartoe wenscht te rekenen, vul dan het zich hieronder bevindende staatje in, knip het uit en deponeer het in de Almanak-bus, die U des nachts in de hal der Societeit zult kunnen vinden.

DE SECRETARIS.

Ik,

ben geboren.

Niet of fout staat in de Almanak mijn

studie/vacantie adres

giro/telef. nummer

Ik ben in 19..... in Delft aangekomen.

(Handteekening).

Met blokletters invullen s.v.P.

VAN DEN KAPSTOEL

Westra II.

Op de grens van twee werelden, van voor- en middenzaal, klinkt een luide lach, gezwollen van zelf-tevredenheid. Hij wordt voortgebracht in het strottenhoofd van Westra, „je kent hem wel: dien tweedejaars”. Want Westra is een veelbelovend jong corpslid naar men zegt; en „men” kan het weten. Het is waar, hij heeft een net gezicht, een bescheiden slag in zijn haar en een onberispelijk boord. Zijn truitje (meestal draagt hij een vest) van vanavond laat heel voortreffelijk de voorgeschreven 9 cm. das zien aan de buitenwereld, terwijl zijn broek voorzien is van een keurige vouw.

Op het oogenblik zit hij in een kring achter een glas bier en het is hem aan te hooren dat hij zich tracht te vermaken. Een half uur lang heeft het gesprek zich bewogen tusschen de problemen van het tabaksrantsoen, bierestafettes en de laatste Amerikaanse films. Helaas wisten zij daar allen ongeveer evenveel van, wat een doorn in het fiere oog van Westra was. Hij immers wil zich superieur kunnen voelen, hoe dan ook, en daarom heeft hij een slachtoffer gezocht en gevonden: Het clubgenootje dat afgeloopen Vrijdagavond eens geen zin had om naar Delfia te gaan. „Het clubverband is de basis van het Corps. Jij bent geen goed Corpslid als je je afzijdig houdt”. Nog meer phrasen, nog meer cliché's. De anderen vallen Westra bij. Het is ook zoo verleidelijk om je en masse op een prooi te storten of om je zelf op te hijschen aan een ander, die zwakker is. Het geschreeuw wordt steeds luider; ieder is bang dat hij een gelegenheid om wat te zeggen, voorbij zal laten gaan. Dan bedaart plotseling het rumoer. Er komt namelijk een heel bekend lid voorbij aan wien Westra beslist even iets moet gaan vertellen. Jammer genoeg is het nietszeggende onderhoud binnen een halve minuut afgeloopen, maar ze hebben toch weer kunnen zien hoe belangrijk Westra gaat worden. Als hij weer op zijn stoel zit, is de stemming er een beetje uit: het Corpsvocabularium heeft nu eenmaal maar een bescheiden omvang.

Gelukkig evenwel zijn er weer kennismakers; tegen die valt altijd wel wat te schelden. Prestige kweken, lawaai maken, inlikken, trappen.

Westra is ongetwijfeld een veelbelovend jong Corpslid.

G. M.

VEREENIGINGEN

D.S.M.G. „APOLLO”

Er wordt natuurlijk niets van de Societeit verwijderd, weggesleept of meegenomen door iemand anders dan door den rechtmatigen eigenaar, maar toch: er raakt wel eens iets weg zoodat het Bestuur van 't D.S.M.C. Appollo de volgende advertentie had willen plaatsen:

VERMIST

de strijkstok
van de bas
van de zolder
van de Societeit.

We verkeerden in dubio. Zouden we het plaatsen? Iemand leende hem natuurlijk als tandenstoker of — met zilveren knop — voor een bal als een badiëntje. Zou hij hem als de donder willen terugbrengen.

Vrije Studie.

Het is het Bestuur van het D.S.D.G. Vrije Studie een genoegen, zijn leden mede te kunnen deelen, dat op 13 Februari 1946 de heer Bertus Aafjes voor zal dragen fragmenten uit zijn dichtwerk:

„Voetreis naar Rome”.

Deze voordracht zal plaats hebben in de bibliotheek van de Technische Hoogeschool om 8 uur 's avonds. Tevens maakt het Bestuur reeds thans bekend, dat op 20

Februari 1946 de rev. Dr. E. P. Wellenstein zijn reisindrukken uit de U.S.A. den leden mede zal deelen in een causerie, die eveneens om 8 uur 's avonds zal worden gehouden in de bibliotheek van de Technische Hoogeschool. Niet-ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool kunnen introductiekaarten verkrijgen bij den vice-secretaris, den heer P. H. Simon Thomas, Phoenixstraat 52.

Namens het Bestuur,
C. OORTHUIJS., Secretaris.

D.S.R.V. „LAGA”.

Leden van het D.S.C.

Het komend Laga-lustrum vereischt een degelijke voorbereiding. Daaraan zal het ook deze keer niet ontbreken. In de SPIEGEL van 25 Januari werd U reeds ingeschakeld voor de propaganda. Maar deed U al wat? Hoeveel prenten heeft U al door Uw zelfcritiek in de prullemand doen verhuizen? Zelfcritiek is lovenswaard, de prent moet inderdaad zeer geraffineerd en suggestief zijn en dat is geen eenvoudige opgaaft.

Om Uw durf wat te stimuleeren heeft het Bestuur van LAGA daarom gemeend een kruik te moeten uitloven voor de bekroonde tekening. Gesteund door deze wetenschap zult U nu toch wel een begin kunnen vinden.

Eén prent is reeds binnengekomen; om U te inspireeren zal hij in de Societeit worden opgehangen. Indien U moeite heeft de vereischte tekst in Uw onderwerp te verwerken is het U toegestaan deze te bekorten.

Namens het Bestuur,
J. VAN DER HOEVEN, Vice-Secretaris.

D.S.L.T.C.

Om later eventueel ongenoegen met den Thesaurier en teleurstelling van enthousiaste spelers te voorkomen, is besloten de ledenlijst van de D.S.L.T.C. grondig te herzien.

Daartoe worden zij, die in December 1940 lidaernw aeuDLa Daartoe worden zij, die December 1940 lid van de D.S.L.T.C. waren en dit niet wenschen te blijven, verzocht voor 15 Februari a.s. als zoodanig te bedanken. Allen, die niet op de ledenlijst van 1940-1941 voorkomen en die lid wenschen te worden van de D.S.L.T.C. kunnen zich daartoe opgeven bij den Thesaurier of op de Societeit Phoenix. Hiertoe behooren dus ook zij, die dit reeds in den loop van het vorig jaar gedaan hebben.

Namens het Bestuur,
W. J. M. CONSTANDSE, Thesaurier.

D. S. Debating Club.

In de maand Februari heeft de Debating Club het volgende tweetal bijeenkomsten op het programma staan:

11 Februari: het Kamerlid J. Schouten over „De Antithese”.
22 Februari: Dr W. Banning over „Het Christendom en de vernieuwing van ons volksleven”.

Deze bijeenkomsten zullen wederom toegankelijk zijn voor alle ingeschrevenen aan de T. H. De eerste bijeenkomst zal plaatsvinden op Maandagavond 11 Februari om 8 uur in de Aula der Technische Hoogeschool.

De heer Schouten zal de volgende stellingen verdedigen:

- I. De antithese is een feit dat niet geloochend, noch ongedaan gemaakt, noch door menschen overwonnen kan worden.
- II. Met de antithese moet ook op staatkundig terrein rekening worden gehouden.
- III. De synthese, welke het principieel heterogene vereenigt, althans poogt te vereenigen, is niet bevorderlijk voor een nationale staatkunde.

Namens de D.S.D.C.,
P. J. MUYSKEN, Secretaris.

Delftsche Studenten Filmkring.

Het Bestuur van de D. S. Filmkring stelt zich voor op 12 en 14 Februari a.s. de films

ROOVERSSYMPHONIE

en

LE COQUILLE ET LE CLERGYMAN

te vertoonen.

Plaatskaartenverkoop zal plaats vinden in de voorzaal der Societeit Phoenix op 8, 11 en 12 Februari e.k. van 5 tot 7 uur des namiddags. Voor verdere bijzonderheden wordt verwezen naar het Orakel van Delft.

Namens het Bestuur:
E. TH. DOUWERS DEKKER,
Vice President.